

forsikringsselskab, hvor der ikke bliver stillet krav om DNA-test, så er der ingen problemer.

Problemerne vil aldrig opstå, for sagen er jo, som vi også kan se med fordelingen af stemmerne i dag, at den overvejende del af befolkningen synes, at det er noget pjat, og hvorfor skal det nu være, og dermed vil den meget, meget store del af befolkningen jo altid søge hen til de forsikringsselskaber, der ikke har disse test, hvad enten man er modstander af det, eller man føler, at man er i risikogruppen, der vil kunne komme til at skulle betale en højere præmie eller lignende.

Problemet vil aldrig opstå; der vil altid være muligheden for at vælge et andet forsikringsselskab, og så længe den mulighed er der, er der ingen grund til, at vi herindefra fastsætter stram og snæver lovgivning.

Justitsministeren (Frank Jensen):

At Fremskridtspartiet hylder den frie konkurrence, er der ingen af os, der er i tvivl om. Men at det er kommet så vidt, at man mener, bare der er konkurrence, så er det unødvendigt med retsgarantier for borgeren, er så den nyudvikling, som vi kan konstatere i partiet. Og det placerer jo den del af højrefløjen i Folketinget så langt ude retmæssigt, så jeg også mener, at borgeren bør vide, at partiet blæser på retsgarantier, blot konkurrencen er i orden. Sådan må det jo være med det foredrag, vi lige har hørt af hr. Behnke.

Til hr. Oxdam, som ikke kunne se parallelet, når vi taler om retssikkerhed, mellem den debat om grundlovens §§ 72 og 73 i torsdags og så debatten om retssikkerhed i forhold til de her regler, der skal være gældende for borgernes tegningsret over for forsikringsselskaber og pensionskasser, synes jeg, det er åbenlyst, at retssikkerhed er gældende begge steder.

Nu var debatten i torsdags jo ikke et spørgsmål om overtrædelse af retssikkerheden. Det gjaldt spørgsmålet, om vi med særlove giver for mange muligheder for at omgå bestemmelserne i §§ 72 og 73 i grundloven, og det er ikke den udlægning, som hr. Oxdam gav.

Det her drejer sig, som hr. Oxdam siger, om et fremtidsperspektiv. Ja, men nu er der altså forskel på horisonter. Noget er inden for en kort horisont, noget er inden for en meget lang horisont. Min påstand er, at det her er inden for en meget kort horisont.

Den er så kort, at det faktisk på nogle områder allerede er virkelighed, at man diagnosticerer ved hjælp af genetiske test. Og så snart man

begynder at diagnosticere ved hjælp af genetiske test, er der brug for, at man giver borgerne en retsgaranti for, at den viden, som man i sundhedssektoren kommer i besiddelse af, ikke videregives til et forsikringsselskab eller en pensionskasse. Så enkelt er det.

Så enkelt er det i hvert fald for mig, men man kan godt opstille en masse forklaringer på, hvorfor man ikke ønsker at regulere noget, der drejer sig om privatretlige forhold som det her område.

Til hr. Vinther må jeg sige, at det står ganske klart for mig, hvad det var, hr. Vinther sagde. Det er, at der altså skal være en pligt for borgeren til at videregive oplysninger om mulige sygdomme, der kan ramme borgeren inden for en horisont på 5, 10, 15, 20 år. Jeg går ud fra, at det er rigtigt, at det skal være en pligt. Har man fået foretaget en genetisk test, og er man vidende om, at den viser, at der højst sandsynligt er en genetisk mutation, skal borgeren oplyse denne viden til forsikringsselskabet eller pensionskassen.

Og jeg tror – og det har jo nok noget med menneskesyn at gøre – at den viden har borgeren da ikke noget behov for at få viderebragt, for hvad skal man bruge den til? Så længe man ved, at der måske er sandsynlighed for det, så er det jo noget, der går ind under den almindelige risiko, som et forsikringsselskab må løbe for at drive forsikringsvirksomhed – helt i overensstemmelse med det, hr. Arne Melchior sagde om, at forsikringsselskaberne jo driver deres virksomhed på grundlag af et solidaritetsprincip om, at der er nogle, som selskabet vinder på, og andre, det taber på, men der er det solidaritetselement i forsikringsvirksomhed.

Men det er altså her, Det Konservative Folkeparti og hr. Vinther vil beskytte selskabet, for det skal have noget at vide, som borgeren er vidende om, og som enhver borger jo helst vil fortrænge, for der er meget stor sandsynlighed for, at det kan gå den modsatte vej, nemlig at man ikke får den pågældende sygdom.

Hvorfor skulle man så gå og belaste resten af sin levetid med, at det kan bryde frem som en sygdom? Så det stod ganske klart for mig, og jeg håber, at Det Konservative Folkeparti vil tænke sig godt og grundigt om i forhold til, hvad konsekvensen af den holdning vil være, så vi under udvalgsbehandlingen kan få et meget større flertal til at stå bag den her lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.